

ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

(ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΒΑΣΙΛ. ΔΙΑΤΑΓΗΝ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ Δ. ΑΝΣΕΛΜΟΥ.)

Ἄριθ. 24.

1858.

(Δεκεμβρίου.)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΘΡΗΣΚΕΙΑ. Κατάστασις τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς Κίνας— **ΠΟΛ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.** Περί ἀσφαλίσσεως ζωῆς, περί ἐμπορικῶν Ἑταιρειῶν, περί ἐφημερίδων.— **ΧΗΜΕΙΑ.** Ἐλαστικὸν κόμμι, κατασκευὴ ἐλαίου ἀπὸ ὡς χελώνης.— **ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ.** Περί ἀναστήματος ἀνθρώπων.— **ΜΗΧΑΝΙΚΗ.** Περί ἀνθρώπου πετομένου εἰς τὴν ἀέρα.— **ΥΓΙΕΙΝΗ.** Περί χρήσεως τοῦ ὕδατος.— **ΔΙΑΦΟΡΑ.** Ἐρανίσματα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν Κερρή κλ.

Θ Ρ Η Σ Κ Ε Ι Α

Κατάστασις τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς Κίνας.

Οἱ ἱεραπόστολοι τῆς Κίνας εἶναι διηρημένοι εἰς τρεῖς ἐπίσκοπας καὶ τρεῖς ἀντεπίσκοπας· οἱ ἀντεπίσκοποι καθεδρεύουσιν εἰς τὸ Σιάν-Σι Φο-Κίμ. καὶ Σου-Τρούεν· οἱ ἐπίσκοποι εἰς τὸ Πεκῖνον, Ναγκίνον, καὶ Μακάον· ἡ ἀντεπισκοπὴ τοῦ Σιάφ-Σι περιέχει τέσσαρας ἐπαρχίας· ὑπηρετεῖται δὲ ἀπὸ φραγκισκάνους Ἰταλούς. Ἱεραπόστολοι ἐκεῖ εὐρίσκονται πέντε· ἐκτὸς τῶν 2 ἀντεπισκόπων εἶναι 17 ἱερεῖς αὐτόχθονες. Ἡ ἐπαρχία Οὐπ περιέχει ὡς 60,000 χριστιανούς καὶ ἡ θεία λειτουργία ἐκτελεῖται ἀπὸ Γάλλους Λαζαριστάς. Οἱ Δομινικάνοι Ἰσπανοὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ Φο-Κίμ ὁ ἀντεπίσκοπος καὶ ὁ βοηθὸς του ἔχουσιν ὑπαλλήλους 5 μοναχούς καὶ 9 ἱεροκέρυκας ἐντοπίους· μία ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν ἐνταῦθα περιέχει ὡς 30,000 χριστιανούς· ἄλλη δὲ 9,000. εὐρίσκονται δὲ αὐτοῖσι καὶ Λαζαρισταὶ Γάλλοι. Ἡ δὲ ἀντεπισκοπὴ Σου-Τρούεν ὑπηρετεῖται ἀπὸ Γάλλους τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σχολείου τῶν Παρισίων· εὐρίσκονται δὲ ἐκεῖ δύο ἐπίσκοποι, 9 ἱερεῖς Εὐρωπαῖοι, 30 ἐντόπιοι καὶ 15,000 χριστιανοί.

Ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Ναγκίνου διαμένων εἰς τὸ Πεκῖνον διοικεῖ καὶ τὰς δύο ἐπαρχίας· ἔχουσι δὲ ὡς 40,000 χριστιανούς· ἡ δὲ ἐπισκοπὴ τοῦ Ναγκίνου ἐφορεῖται ἰδιαιτέρως ἀπὸ ἑνα ἀντεπίσκοπον.

Ἡ ἐπισκοπὴ τοῦ Μακαίου κυβερνᾶται ἀπὸ ἓν ἐκκλησιαστικὸν τάγμα. ἐκεῖ συνέρχονται οἱ ἱεραπόστολοι ὄλων τῶν ἐθνῶν· ἐκεῖ εὐρίσκεται προσέτι καὶ ἐκκλησιαστικὸν Κινεζικὸν σχολεῖον τῶν Λαζαριστῶν τῆς Γαλλίας.

Ἐκτὸς δὲ τούτων συστήθη καὶ σχολεῖον ἐκκλησιαστικὸν εἰς τὴν Ταρταρίαν πέραν τοῦ μεγάλου τεύχους.

(Χρονικὰ τῆς ἐκτάσεως τῆς πίστεως.)

Ὁ ἀληθὴς χριστιανὸς δὲν δύναται νὰ μὴ εὐχαριστηθῆ ἑλέπων ὅτι ἡ χριστιανικὴ πίστις ἐξαπλοῦται εἰς τὰ ἀπώτατα μέρη τῆς Ἀνατολῆς διὰ νὰ ἐκπληρωθῆ τὸ Εὐαγγελικὸν ῥητὸν « καὶ κηρυχθήσεται τὸ Εὐαγγέλιόν μου ἐν πάσῃ τῇ κτίσει. . . καὶ γενήσεται μία ποιμνὴ, εἰς ποιμνὴν.»

Ἀλλὰ κατὰ τὰς νεωτέρας ἐφημερίδας τῆς Εὐρώπης ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία κατεδιώχθη ἐσχάτως μὲ ἀυστηρότητα ἀξίαν τῆς πολυστενάκτου ἐποχῆς τοῦ Λιοκλητιανοῦ καὶ τοῦ Νέρωνος. ἐπειδὴ ὅλοι σχεδὸν οἱ ἱεραπόστολοι ἐφρονεύθησαν ὡς μάρτυρες· καὶ ἂν διεσώθη τις ἐξ αὐτῶν ζῆ ἄγνωστος καὶ κρυμμένος.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Περὶ ἀσφαλίσεως ζωῆς.

Εἰς τὰς φωτισμένας τῆς Εὐρώπης χώρας ὅποια ἡ Γαλλία, Ἀγγλία κτλ. ὅπου οἱ ἄνθρωποι δὲν ἀποβλέπουσιν οὐτ' εὐχαριστοῦνται μόνον εἰς τὸ παρὸν, ἀλλὰ φροντίζουσι πολὺ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος, ἀσφαλιζουσιν ὄχι μόνον τὰς οἰκίας των ἀπὸ τῶν κεραυνῶν ἢ τὴν πυρκαϊάν ὄχι μόνον τὰ πλοῖα καὶ τὰ ἐμπορικὰ ἀγώγιμα ἔλα ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ζωὴν. πρὸς δὲ καὶ τὴν τῶν διαφόρων ζῶων οἶον ἵππων, ἀγελάδων, προβάτων κτλ.

Εὐρίσκονται τῶντι ἑταιρίαι, αἱ ὅποια ἀσφαλιζουσι τὴν ὑπαρξίν των κτηνῶν μὲ τόσον κατ' ἔτος. Ὄθεν εἶδομεν ἐσχάτως εἰς ἀγρονομικὴν τινα ἐφημερίδα τῆς Γαλλίας, ὅτι ἀπὸ 1837 ὡς 1838, 4500 ἰδιοκτῆται ἐξασφάλισαν τὰ κτήνητων, τὰ ὅποια ἀξίζον 6,008,887. φράγκ. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθρὸν 8371 ἵπποι ἀσφαλισθέντες εἰς τὴν ἀξίαν 3,127,609. φράγκ. 8,576 ἀγελάδες διὰ 3,455,349. φράγκ. 65,512 πρόβατα διὰ 1,380,517 φράγκ.

Ἀπὸ τοῦς 8,371 ἵππους, 467 ἀπέθανον ἀπὸ 8,576 ἀγελάδας 462 ἀπέθανον ἀπὸ 65,512 πρόβατα 8,316 ἀπέθανον.

Ἡ ζημίαι ἀνέβη εἰς 361,170 φράγκ. ἐν' ᾧ τὸ κεφάλαιον ἦτο 232,083 καὶ ὅμως ὅλοι ἀπεζημιώθησαν.

Περὶ ἐταιρειῶν ἐμπορικῶν.

Διὰ νὰ λάβωμεν γενικὴν τινα ἰδέαν τοῦ πλούτου, τὸν ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι εἰς τὰς ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις των ἀρκεῖ νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν εἰς τὸ ἀκόλουθον ἀπόσπασμα διεξοδικοῦ ἄρθρου, τὸ ὁποῖον εὐρήκαμεν εἰς τὸν Μηνύτωρα τῆς 16 Φεβρουαρίου.

Τὰ ἔτη 1836—1837 εὐτύχησαν κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν σύστασιν τῶν ἐταιρειῶν. Κατὰ τὸ 1835 εὐρίσκομεν 106 ἐταιρείαις, 45 ἑκατομμύρια καὶ 47 χιλιάδας μετοχῶν, εἴτε μερίδων· κατὰ δὲ τὸ 1836 εὐρίσκομεν 216 ἐταιρείαις συστημένας μὲ 156,845,000 φράγκων κεφάλαια διηρημένα εἰς 373,278 μερίδας κατὰ δὲ τὸ 1837 εὐρίσκομεν 288 ἐταιρείαις ἐχούσας περιουσίαν 361,139,000 φράγκ. διηρημένην εἰς 586,579 μερίδας.

Ἐξ ἐναντίας δὲ ἀνατρέγοντες εἰς τὰ ἔτη 1835, 1834, 1833 εὐρίσκομεν μόνον 106, 84 καὶ 55 ἐταιρείαις, εἰς τὰς ὅποιας κατεβλήθησαν 45,508,600 φρ. 79,848,000 φρ. 15,010,000 φρ. διηρημένα εἰς 47,522, 58,549, 28,125, μερίδας.

Ἄν εἰς τὴν αὐξανόμενην ταύτην σωρείαν τῶν κεφαλαίων, τὰ ὅποια ἀνήκουσιν εἰς ἐταιρείαις ἐγγεγραμμένας μόνον εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τῶν Παρισίων προστεθῶσι τὰ κεφάλαια τῶν ἐταιρειῶν, ὅσαι συστήθησαν εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Γαλλίας κατὰ διαφόρους καιροὺς, ἢ καὶ ἐντὸς τῶν Παρισίων πρὸ τοῦ 1816, θέλομεν κρίνει ὅτι μέγα μέρος τοῦ δημοσίου χρηματικοῦ πλούτου τῆς Γαλλίας ἐτρέφη εἰς τὰς μετοχικὰς ἐταιρείαις.

Περὶ ἐφημερίδων.

Εἰς τὴν Εὐρώπην ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίδων θεωρεῖται ὡς μέτρον καὶ γνώμων τῆς φιλολογικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως τῶν ἐθνῶν· πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι αἱ ἐφημερίδες των ἐν γένει δὲν κατατρέβουσι τὸν καιρὸν εἰς σχολαστικὰ ζητήματα, δὲν θηρεύουσι πάντοτε ἀνέφικτον ὑπὲρ τοῦ λαοῦ εὐημερίαν, δὲν δίδουσι θεσμοθεσίας καὶ συντάγματα ἐκ τοῦ προχείρου κατὰ πᾶσαν περίστασιν, δὲν ὑβρίζονται καπηλικῶς, δὲν συκοφαντοῦσι τοὺς πολιτας, δὲν γίνονται κήρυκες τῶν προτερημάτων ἰδιαίτερας τινὸς φατρίας πρὸς ἐξουδένωσιν τῆς ἄλλης, δὲν συνιστῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοὺς ἰδίους των φίλους· ἀλλὰ γράφονται μὲ ἐμβριθείαν καὶ ἀταρα-

ξίαν καὶ σύνεσιν καὶ μακροθυμίαν, ἐν γνώσει ὁμοίως καὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων ὅχι ἀπὸ βαρβαροσολοίκους καὶ εἰς τὴν γλώσσάν των αὐτὴν, ἀλλὰ πεπαιδευμένους καὶ διασήμεους κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ἀξίαν ἀνδρας. Διὰ τοῦτο δικαίως τὰ τοιαῦτα συγγράμματα θεωροῦνται ὡς ἔκφρασις τῆς κοινῆς γνώμης, καὶ περιστάνουσι τῶντι τὸν βαθμὸν τῆς παιδείας τοῦ τόπου.

Εἰς τὴν Δαννίαν δημοσιεύονται 4 ἡμερηίδες, καὶ ἐβδομαδικαὶ συλλογαὶ ἐξ ὧν τὸ ἕμισυ ἐκδίδεται μόνον εἰς τὴν Κοπεγχάγην. Τυποῦνται δὲ ἐκτὸς τούτου καὶ ὡς 30 ἄλλα περιοδικὰ συγγράμματα φιλολογίας, ἐπιστημῶν, θρησκείας καὶ πολιτικῆς· ἀλλὰ πολιτικαὶ ἡμερηίδες εἰς τὴν Κοπεγχάγην δύο μόνον ὑπάρχουσι (Gazetta καὶ Dagen). Ἡ μητρόπολις αὕτη ἔχει τοῦλάχιστον 25 τυπογραφεῖα, ἡ δὲ Σουηκία ὡς 30, τῶν ὁποίων τὸ τρίτον εὐρίσκεται εἰς τὸ Στοκχόλμον.

Ἐκ τούτου βλέπομεν ὅτι 90,000 κατοίκων ἔχουσι μίαν τυπογραφίαν, ἐν ᾧ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν μία τυπογραφία περιέχεται εἰς 44 ἢ 45,000.

Χ Η Μ Ε Ι Α.

Ελαστικὸν κόμμα.

Τὸ καουτσούκ ἢ ελαστικὸν κόμμα διαλύεται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς τερεβινθίνης· ὅθεν οἱ τεχνῖται τὸ μεταχειρίζονται ἀπὸ τινων ἐτῶν εἰς τὸ νὰ καταστήσωσι ἀδιάβροχα ἔτι μόνον τὰ φορέματα καὶ τὰς σκηναὶς τῶν στρατοπέδων κτλ., ἀλλὰ καὶ τὰ ὑποδήματα ἢ σανδάλια αὐτά· ὁ Κύριος Κρεσσὼν κατεσκεύασε μὲ αὐτὴν τὴν ὕλην χονδρὰ κομμάτια ὡς τοῦβλα, τὰ ὁποῖα κόπτει εἰς λεπτὰ φύλλα καὶ τὰ βάλλει ἔπειτα ἐπάνω καὶ τριγύρω τοῦ καττύματος εἰς τοῦ δέρματος, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ὡς πατοῦνα τοῦ ὑποδήματος.

Ὁ τρόπος οὗτος ὅχι μόνον τὴν ὑγρασίαν ἐμποδίζει, ἀλλὰ καὶ τὴν φυσικὴν θερμότητα τοῦ ποδὸς δὲν ἀφίνει νὰ σκορπισθῇ ἢ νὰ ἀπορροφηθῇ ἀπὸ τὰ ψυχρὰ σώματα, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ ποὺς εὐρίσκεται εἰς συγκοινωνίαν.

Κατασκευὴ ἐλαίου ἀπὸ τὰ ὠὰ τῆς χελώνης.

Μία τῶν μεγάλων προσόδων, τὰς ὁποίας λαμβάνει ἡ Βρασιλιανὴ Κυβέρνησις ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ρίου Νέγρο εἶναι ἡ δεκατιά τοῦ ἐλαίου, τὸ ὁποῖον κατασκευάζεται ἀπὸ τὰ ὠὰ τῆς χελώνης. Ἴδου δὲ πῶς τὰ συνάγουσιν.

Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον μῆνα αἱ χελῶναι ἀφίνουσιν ὁμοῦ ὄλαι τὰς λίμνας, ὅπου συνήθως ἐνδαιτιῶνται καὶ φέρονται πρὸς τοὺς ποταμοὺς Σολιμοὺς καὶ Μαδέιρα· ἐκεῖ εὐρίσκονται μεγάλοι σωροὶ (λίνες) ἄμμου, ὅπου αἱ χελῶναι ἀποθέτουσι τὰ ὠὰ των ὡς 60 σχεδὸν πᾶσα μία τοῦλάχιστον καὶ 140 τὸ πολὺ, ἀφ' οὗ ἀνοίξωσι τρύπαν τριῶν ποδῶν περίπου βαθεῖαν. Γενῶσι δὲ τὰ ὠὰ αὐτὰ ἀπὸ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἕως τὴν αὐγὴν. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀναχωροῦσαι ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰς λίμνας· ἐν ὅσῳ δὲ διαρκεῖ ἡ γέννησις τῶν ὠῶν, ὁ Διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας στέλλει φύλακας διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τοὺς νομάδας Ἰνδοὺς τοῦ νὰ παράξωσι τὰς χελῶνας εἰς τὸ ἔργον των, καὶ ἐπιστάτην πρὸς τούτους διὰ νὰ κρατήσῃ τὴν εὐταξίαν μεταξύ τῶν ἀποίκων, οἱ ὅποιοι ὑπάγουσι νὰ συνάξωσι τὰ ὠὰ, ἢ νὰ μοιράσῃ μεταξύ αὐτῶν τὴν γῆν, ὅπου αὐτὰ εὐρίσκονται, ἢ τέλος διὰ νὰ λάβῃ τὴν δεκατίαν.

Οἱ ἐργάται ἀνασκάπτοντες τὴν ἄμμον ἐκβάλλουσι τὰ ὠὰ καὶ τὰ στεμβάζουσιν εἰς 15—20 ποδῶν ὕψος καὶ πλάτος· ἔπειτα τὰ ῥίπτουσιν εἰς λέμβους ἐπιμελῶς στυπνωμένας, τὰ συντρίβουσι, τὰ πατοῦσι μὲ τοὺς πόδας ἕως οὗ μεταβληθῶσιν εἰς ζύμην κιτρίνην, ἐπάνω τῆς ὁποίας χύνουσιν ὕδωρ καὶ ἔπειτα ἐκθέτουσιν εἰς τὸν ἥλιον· ἡ θερμότης ἀναβιβάζει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸ ἐλαιῶδες μέρος τῶν ὠῶν, τὸ ὁποῖον λαμβάνουσι μὲ κογχύλια καὶ βάλλουσιν εἰς κακκάβια θερμαινόμενα ἀπὸ ὀλίγον πῦρ· ὀλίγον ὕστερον τὸ πάχος τοῦτο καθαρίζομενον λαμβάνει σύστασιν καὶ χροῖμα ἀναλυμένου βουτύρου, ἀφ' οὗ δὲ κρούσῃ χύνουσι τὴν ὕλην αὐτὴν εἰς πήλινα ἀγγεῖα τῶν ὁποίων καθὲν χωρεῖ ὡς 60 λίτρας, καὶ τὰ σκεπάζουσι μὲ φύλλα φοινίκος· ὅσῳ δὲ τὰ ὠὰ τύχωσιν ἐγκαιρότερα, τόσῳ τὸ ἐλαιον αὐτῶν γίνεται καθαρώτερον. Διατρεφῆ ὅμως πάντοτε γεῦσιν τινὰ ἰχθυελαίου.

Γεμίζουσι δὲ ὡς 15,000 ἀγγεῖα ἀπὸ τὸ ἐλαιον τοῦτο εἰς τὰς νήσους Σολιμοὺς, καὶ χρειάζονται 1600 ὠὰ εἰς καθὲν ἀγγεῖον, ὥστε τὸ ὄλον αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς 240 ἑκατομμύρια.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ.

Περὶ ἀναστήματος ἀνθρώπων.

Διδάσκαλοι τινες τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἐξέτασαν τὴν διαφορὰν τοῦ ἀναστήματος τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ κλίμα, τὴν φυλὴν, τὸν καιρὸν καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐν γένει αἱ γυναῖκες ἔχουσι μικρότερον ἀνάστημα παρὰ τοὺς ἄνδρας, ὅθεν περὶ τούτου μόνον γίνεται ἐνταῦθα λόγος.

Οἱ νεώτεροι περιηγηταί, καὶ μάλιστα θαλασσοπόροι, ἐφρόντισαν νὰ μετρήσωσιν ἀκριβῶς τὸ μέσον ἀνάστημα τῶν διαφόρων τόπων, τοὺς ὁποίους εἶδον.

Ἰδοῦ τινα παραδείγματα λαμβανόμενα ἐκ τῶν ἄκρων.

Λαοὶ μικρόσωμοι

	Πεδ. Γαλλ.	Δάκτ.
Βοσχομάνοι ὄρεινοί	4	2
Ἐσκιμώξιοι	4	2
Παπούσιοι	4	7
Καμτσατκανοί	4	10
Ταρτάροι τοῦ Μογγόλ	4	10
Μεγαλόσωμοι.		
Νεοῦλληανοί	5	7
Καραῖοι Νοτ. Ἀμερ.	5	9
Κάτοικοι τῶν θαλασσοπορικῶν νήσων	5	10
Παταγῶνες	6	

Ὡστε τὸ μέσον ἀνάστημα τῶν μικροσώμων ὑπάρχει τέσσαρες πόδες τῶν δὲ μεγαλοσώμων ἕξ, τῶν δὲ μεταξὺ αὐτῶν πέντε.

Ἐπειδὴ δὲν εὐρέθη μέχρι τοῦδε ἀνθρώπινον σῶμα ἀπολιθωμένον, ἢ ἐξωρυγμένον ἀπὸ βαθύτατα στρώματα τῆς γῆς, δὲν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν ὅποιον ἀνάστημα εἶχεν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ὅτε ἡ ἐνδόμυχος τῆς γῆς θερμότης ἐνήγει ἴσως καθὼς καὶ εἰς τὰ σύγχρονα φυτὰ καὶ ζῶα· διότι ὅσα ἐκ τούτων ὑπῆρξαν κατὰ τοὺς ἀρχαιστάτους χρόνους τοῦ κόσμου καὶ ἤδη ἀνορίττονται ἀπὸ τὰ βάθη τῆς γῆς φαίνονται πολὺ μεγαλύτερα παρὰ τὰ σωζόμενα αὐτῶν ἀνάλογα εἶδη· διὰ τὴν ἔλλειψιν ἄρα τῆς συγκρίσεως ταύτης δὲν ἔχομεν λόγον νὰ παραδεχθῶμεν τὰς παραδόσεις, τὰς ὁποίας διετήρησαν πολλοὶ λαοὶ περὶ ὑπάρξεως φυλῆς τινος γιγάντων.

Ἄν δὲ παραλείποντες τὰς γαιωλογικὰς ἡλικίας περιορισθῶμεν εἰς τοὺς ἰσορικούς αἰῶνας, εὐρίσκουμεν ὡς βέβαιον σχεδὸν ὅτι τὸ ἀνάστημα τῶν ἀνθρώπων δὲν διαφέρει· τοῦτο δὲ ἀποδεικνύουσιν οἱ Αἰγυπτιακοὶ σκελετοὶ καὶ τὰ ἀγάλματα· ὅθεν ὅταν παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ τελευταῖα ταῦτα ἐγίνοντο κατὰ μίμησιν τῆς φύσεως, μένει ὁμολογούμενον ὅτι οἱ μὲν Αἰγύπτιοι ἦσαν ὑψηλοὶ πέντε πόδας, δύο δακτύλους καὶ δέκα γραμμὰς, οἱ δὲ Ἕλληνες πέντε πόδας, τέσσαρας δακτύλους καὶ ἕξ γραμμὰς, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πέντε

πόδας, ἕνα δάκτυλον καὶ ὀκτὼ γραμμὰς, οἱ δὲ Ἀραβες πέντε πόδας καὶ ἑπτὰ δακτύλους.

Οἱ ὑπάρχοντες σήμερον λαοὶ σπανίως ἔχουσι μικρότερον ἀνάστημα τῶν δύο ποδῶν· ἀλλὰ δὲν γνωρίζομεν ὁμοίως καὶ τὸν ἔσχατον ὄρον τοῦ ἐναντίου ἄκρου δηλ. τῶν γιγαντιαίων ἀναστημάτων· ὅθεν διὰ νὰ τὸν συμπεράνωμεν κρίνομεν καλὸν νὰ ἀναφῶμεν ἐνταῦθα τὴν ἱστορίαν τῶν κατὰ διαφόρους καιρῶν φημισθέντων γιγάντων.

Κατὰ τὸν Μανέθωνα ὁ Σέσωωπις βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ὅστις κατεπολέμησε τοὺς Σκύθας καὶ Θράκας· ἐπιστρέψας δὲ εἰς τὴν πατρίδα τῶν νικηθέντων λαῶν, ἀνέσκαψε μὲν πολλὰς διώρυγας, ἀνήγειρε δὲ πολλὰ μνημεῖα διὰ τῶν νικηθέντων λαῶν, εἶχεν ἀνάστημα ἀληθοῦς ἥρωος, δηλ. τέσσαρας πήγεις· τρεῖς παλαιστάς (παλάμας) καὶ δύο δακτύλους, τοῦτέστιν ἕξ πόδας· Γαλλ. τέσσαρας δακτ. καὶ δύο γραμμὰς.

Ὁ Ῥουδσβεκ εἰς τὸ σύγγραμμά του ἐπιγραφόμενον Ἀτλαντία λέγει ὅτι εἶδε χωρικὸν τῆς Σουηθίας ἔχοντα ἑπτὰ πόδας, τρεῖς δακτύλους καὶ ἕξ γραμμὰς.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Μαξιμίλιος Θραξ τὸ γένος ἀπὸ ἀπλοῦ στρατιώτου κατήντησε θαυμηδὸν νὰ ἀναγορευθῆ καὶ Αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν στρατευμάτων θαυμαζόντων τὸ πελώριον ἀνάστημα καὶ τὴν δύναμιν τῶν βραχιόνων του· ἐπειδὴ εἶχεν ὀκτὼ πόδας καὶ τέσσαρας δακτύλους Ῥωμαϊκοὺς· εἶτε ἑπτὰ Γαλλ. καὶ ἕξ δακτύλους. — Διηγοῦνται δὲ περὶ αὐτοῦ παράδοξα τινὲντι πράγματα, ὅτι π. χ. συντριβε μὲ τὰς χεῖράς του σκληροτάτας πέτρας, ἀνέσπα μικρὰ δένδρα, ἔσυρε βαρῦφορτα ἀμαξία κτλ. ὅθεν ἔπιπεν ἕνα ἀμφορέα καθ' ἡμέραν εἶτε 26 λίτρας οἴνου καὶ ἔτρωγεν ὡς 30 ἢ 40 λίτρ. κρέατος.

Εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείαν ὁ Ξέρξης Βασιλεὺς τῆς Περσίας διέκοψε τὸν ἰσθμὸν τοῦ ὄρους Ἄθωνος διὰ νὰ περάσῃ ὁ στόλος του· εἰς τὸ τεράστιον δὲ τοῦτο ἔργον ἐπεσάτουν δύο ἄρχοντες Πέρσαι Βούβαρος καὶ Ἀρταχάϊας· οὗτος δὲ, ὅστις ἀπέθανεν ἀπὸ ἀβῆρωστίαν, εἶχεν ἀσυνείθιστον ἀνάστημα, δηλ. ὡς ἕξ πήγεις βασιλικούς παρὰ τέσσαρας μόνον δακτύλους δηλ. ἕξ πόδας Γαλλ. δέκα δακτύλους καὶ δύο γραμμὰς· ὅθεν ὁ θάνατος αὐτοῦ ἐλύπησε πολὺ τὸν Ξέρξην καὶ τὸ στρατεῦμα μετὰ λαμπρὰν κηδείαν τὸν ἐτίμησε καὶ μὲ μνημεῖον.

Ὁ Ῥούκιος ἀναφέρει Ὀλλανδὸν ἔχοντα 8 πόδας καὶ ἡμισὺν τοῦ Ῥήνου δηλ. ἑπτὰ πόδας Γαλλ. δύο δακτύλους καὶ ἑπτὰ γραμμὰς.

Ὁ γίγας Γαβάρης σταλμένος πρὸ τὸν Αὐτοκράτορα Κλαύδιον ἀπὸ τὴν Ἀραβίαν εἶχε κατὰ τὸν Πλίνιον ἑννέα πόδας καὶ ἑννέα δακτύλους Ῥωμαϊκοὺς δηλ. ὀκτώ Γαλλ. καὶ δέκα δακτύλους τῶν Παρισίων.

Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὴν ἱστορίαν τοῦ Γολιάθ, ὅστις ἔφερε θώρακα 60 λιτρῶν καὶ ἐπέκεινα, καὶ κρατῶν λόγχην, τῆς ὁποίας ὁ σιδήρος ἐζύγιζε 600 σίκλους δηλ. ἑπτὰ λίτρας περίπου, ἔκβαιεν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων καὶ παριστάμενος εἰς τὸ στρατεύμα τοῦ Σαούλ πρότεινε νὰ τελειώσῃ τὸν πόλεμον διὰ μονομαχίας, καὶ οὕτως εἰς τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειν ὕβριζε τοὺς πολεμιστὰς τοῦ Ἰσραήλ; Ὁ φοβερός οὗτος γίγας, τὸν ὁποῖον ὁ μικρὸς Δαβὶδ κτυπήσας μὲ πέτραν κατὰ μέτωπον ἐκαρატόμησεν, εἶχεν ἑξή πῆχεις καὶ μίαν σπιθαμὴν ὕψους δηλ. ἑννέα πόδας Γαλλ. καθὼς ἀπεδείχθη ἀπὸ τοὺς εὐρεθέντας ἐσχάτως εἰς τὰ Αἰγυπτιακὰ μνήματα πῆχεις· τούτο δὲν ὑπάρχει παντελῶς ἀπίθανον, ἐπειδὴ ὁ Δέλριος εἰς τὰς σημειώσεις του ἐπὶ τοῦ Οἰδίποδος τοῦ Σενέκα λέγει, ὅτι εἶδε τῷ 1572 εἰς τὴν πόλιν Rouen Πιεμοντέζον, τοῦ ὁποίου τὸ ἀνάστημα ὑπερέβαινε τοὺς ἑννέα πόδας.

Ὁ Πλίνιος λέγει, ὅτι ἐφάνησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐγούστου δύο γίγαντες ἀνὴρ καὶ γυνὴ ὀνομαζόμενοι Πύσιος καὶ Σεκουδιλλα, ἔχοντες ὡς δέκα ποδῶν καὶ τριῶν δακτύλων Ῥωμαϊκῶν ἀνάστημα, καὶ ὅτι τὰ σκελετὰ των διετηροῦντο εἰς τοὺς κήπους τοῦ Σαλουστίου.

Ὁ δὲ Ἑβραῖος γίγας Ἐλεάζαρ, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τῶν Πάρθων Ἀρτάβανος ἔστειλε πρὸς τὸν Τιβέριον, εἶχε κατὰ τὸν Ἰώσηπον (Ἰουδ. ἀρχαιολ.) ἑπτὰ πῆχεις, βέβαια Ῥωμαϊκοὺς, τούτέστιν ἑννέα πόδας καὶ ἑξή δακτύλους Γαλλικοὺς.

Διὰ νὰ λάβῃ τις ἰδέαν τῆς μεγάλης περὶ τὸ ἀνάστημα διαφορᾶς εἰς τὸν ἄνθρωπον ὑπάρχει περιέργον νὰ ζωγραφίσῃ νάνον τινα δύο ἢ τριῶν ποδῶν πλησίον τοῦ Γολιάθ, τοῦ Ἐλεάζερ καὶ Γαβάρρα.

ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

Περὶ ἀνθρώπου πετομένου εἰς τὸν ἀέρα.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐφοβήθη τὴν ὀρμὴν τῶν ἀνέμων καὶ ἐξριψοκινδύνευσεν εἰς τὸ πέλαγος διὰ νὰ συνδέσῃ τὰς διαχωρισμένας ἀπὸ τὴν φύσιν ἠπείρους καὶ νήσους· μετεχειρίσθη τὸ πῦρ διὰ ν' ἀναλῇ τὰ στερεὰ σώματα καὶ τὸ ὕδωρ διὰ νὰ κινήσῃ μηχανάς· ἔπειτα μεταβάλλων αὐτὸ τὸ ὕδωρ διὰ τοῦ πυρός εἰς ἀτμὸν ἀπέκτεσε νέον βούθημα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σκο-

πῶν του, εἰς τὰς μακρυνὰς ἀποπλανήσεις καὶ εἰς τὰ βιομηχανικά του ἔργα· ἀλλ' ἴσως φανῆ παράδοξον ἂν εἴπωμεν ὅτι πολλάκις ἐδοκίμασε νὰ μιμηθῇ καὶ αὐτὸ τὸ πέταμα τῶν πτηνῶν· ἔθεν χάριν τούτου ἐπεχείρησε διάφορα κατὰ διαφόρους καιροὺς.

Παραλείποντες ἐνταῦθα τὸν μύθον τοῦ Δαιδάλου καὶ Ἰκάρου, ὅστις ὁμῶς φαίνεται ὅτι ὑποκρύπτει πράγματικόν τι συμβάν καὶ τὴν πρώτην τοῦ ἀνθρώπου ἀπόπειραν εἰς τὸ πέταμα, ἀποσιωπῶντες δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Σκύθου Ἀβάρως, ὅστις κατὰ τὸν Σικελιώτην Διόδωρον ὑψώθη εἰς τὸν ἀέρα, καθὼς καὶ τοὺς καπνοβάτας, τοὺς ὁποίους ἀναφέρει ὁ Στράβων, καὶ τὰ λεγόμενα περὶ τοῦ Ταραντίνου Ἀρχύτου, ὅστις ἀπέθανε διὰ τὴν τόλμην του, καὶ τὸν μηχανικὸν Σίμωνα ὅστις ἐπέτα εἰς τὰ θεάτρα τῆς Ῥώμης, καθὼς μαρτυροῦσιν ὁ Πλίνιος καὶ Σουετόνιος, καὶ τὴν μηχανὴν τοῦ Ἄγγλου Ῥωγῆρου Βάκωνος (1300 ἀπὸ Χρισ.) ὅπου καθήμενος ὁ ἄνθρωπος καὶ φέρων πτερυγία εἰς τοὺς βραχίονας καὶ τὰ σκέλη ἐδύνατο ν' ἀναβῇ εἰς τὸν ἀέρα, μεταβαίνομεν εἰς τὸν 16. αἰῶνα, ἀφ' οὔτου μάλιστα διεσώθησαν αἱ περὶ ταύτην τὴν ὑλὴν τῶν φυσικῶν ἀνακαλύψεις.

Κατὰ τὸ 1460 μετὰ πολλὰς δοκιμὰς εὐτυχεῖς ὁ I. Δάντης γεννημένος εἰς Περούγιαν τῆς Τοσκάνας ὑψώθη ἀπὸ τὸν ὑψηλότατον πύργον τῆς πόλεως ταύτης 300 πόδας ὑψηλὰ, ἐπέταξεν ὀλίγας στιγμὰς ἐπάνω τῶν οἰκιῶν, διευθύνθη πρὸς τὴν λίμνην ἀπέχουσαν τρία μίλια, ἀλλ' ἐπιστρέφοντος εἰς τὴν πατρίδα του τὸ σιδηροῦν ἐργαλεῖον, τὸ ὁποῖον μετεχειρίζετο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς πτέρυγος, ἔσπασεν, ὁ δὲ Δάντης ἔπεσε ἐπάνω τοῦ δώματός τινος ἐκκλησίας ὅπου σύντριψε τὸ σκέλος του· ὀλίγῳ δὲ ὕστερον ἀνεφάνη πάλιν εἰς τὴν καθέδρην τῶν μαθηματικῶν, τὴν ὁποίαν κατεῖχεν εἰς τὴν Βενετίαν, καὶ διηγεῖτο ἀφελῶς τὴν δυστυχίαν του συμβουλευῶν εἰς τοὺς φίλους του ἀρμοδιωτέρους τρόπους ἐπιτυχίης (Oldoni Athenaeum histor. P. 168, 169 Ferniglioli perugia illustrat. tom. 2. P. 44) Εἰς δὲ τὴν πανοπλίαν Physico-vulcania P. 52 τοῦ J. E. Rurgraw ἀναγινώσκομεν ὅτι γέρον μουσικὸς τῆς Νουρεμβέργης περὶ τὰ τέλη τοῦ 16. αἰῶνος ὑψώθη εἰς τὸν ἀέρα μὲ δύο πτερυγας, τὰς ὁποίας ἐκίνηε πολλὰ ἐπιτηδείως, καὶ ὅτι ὁ Ἰταλὸς Βουρατίνης μετέφερε τὴν ἐφεύρεσιν ταύτην εἰς τὴν Γαλλίαν.

Κατὰ δὲ τὸν 17. αἰῶνα ὁ Βοδόρης Ἰταλὸς ὠρολογοποιὸς εἰς τὴν πόλιν Troyes μετὰ πολλὰς δοκιμὰς κατάρθωσε νὰ κατασκευάζῃ πτερυγας μὲ διάφορα ἐλατήρια κατὰ μίμησιν τῶν πτηνῶν, ἐπέταξεν ἀπὸ

τὸ ὕψος ἐνὸς τῶν πύργων τῆς Γοτθικῆς ἐκκλησίας τῆς πόλεως, μετεωρίσθη πολλὸν καιρὸν εἰς τὸν ἀέρα, διέβη τρεῖς φορὰς τὸν ποταμὸν Σηκοάναν, ἀλλὰ παρασυρθεὶς ἀπὸ σφοδρὸν ἄνεμον ἔπεσε νεκρὸς (Grosley hist. de Troyes.)

Μετὰ 24 ἔτη νέος τις Calais λεγόμενος ἔχων τοὺς ὄμους ὠχυρωμένους με πτέρυγας, τὰς ὁποίας ἐκίνει διὰ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν, ἐδοκίμασε νὰ ὑψωθῆ, ἀλλ' ἔπεσεν ἐλεινωῶς, ὅθεν αἰσχυρόμενος ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου ὁμως εὐδαιμόνησε κατ' ἄλλον τρόπον. Κατὰ τὸ 1808 ἐπιτήδειός τις ὠρολογοποιὸς τῆς Αὐστριακῆς Βιέννης Ἰωάννης Degen ἐπέταξε, λέγουσι, πολλὰκις, 54, 108 καὶ 162 πόδας ὕψους βαθυτηδὸν (Morgenblatt 1808, 1809, 1810 καὶ 1811)· αἱ πτέρυγές του εἶχον 22 ποδῶν μῆκος, 8 δὲ πλάτος· ὁ θαυματοποιὸς οὗτος ἐπέταξε καὶ κατὰ τὰς 10 Ἰουνίου 1812 ἀπὸ τοὺς κήπους Τιβολί τῶν Παρισίων ἕως εἰς 180 πόδας ὕψους μετεωρισθεὶς ἐπάνω ὅλης σχεδὸν τῆς πόλεως, καὶ κατέβη εἰς τὸ Chatenas πλησίον τῆς κώμης Sceau, ἀλλὰ σημειωτέον, ὅτι ἡ μηχανή του εἶχε καὶ μίαν ἀεροναυτικὴν σφαιραν.

Τὸ πέταμα με πτερὰ ἀπαιτεῖ δύναμιν πολὺ μεγαλητέραν παρ' ὅσῃ μεταχειρίζεται ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ βαστάσῃ τὸ βῆρος τοῦ σώματός του, ἀλλὰ δύναται ἀρὰ γε νὰ ὑποφέρῃ τὸν ἀγῶνα τοῦτον εἰς πολλὸν καιρὸν;

Τὸ δυστύχημα τοῦτο δὲν ἐδειλίασε τοὺς τολμηροὺς Δαιδάλους, ἐπειδὴ καὶ ἄλλοι ἔπειτα ἐπεχείρησαν τὰ αὐτὰ δοκίμια. Κατὰ τὸν 17' αἰῶνα Γάλλος τις κλειθροποιὸς Beinier λεγόμενος (départ. de la Sarthe) ἐπόλει μηχανὰς πτερυγοειδεῖς ἀπὸ τὰς ὁποίας καὶ αὐτὸς βοηθούμενος εἶχεν ἀναεῖ 100 πόδας ἐπάνω τῆς γῆς.

Κατὰ τὸ 1660 δύο Ἄγγλοι Cook καὶ Olivier ἀπὸ Malmesbury ὑψώθησαν ἱκανῶς καὶ ἔμειναν μέχρι τινὸς εἰς τὸν ἀέρα φέροντες πτέρυγας εἰς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· ἀλλὰ μοναχὸς τις Ἰσπανὸς Ἐλμερος de Malameria θελήσας νὰ μιμηθῆ τὸ παράδειγμα τῶν ἔπεσε καὶ ἐφρονεῦθη. Ὁ Don Francisco Guzman ἀπὸ Λισσαβῶνος ὑψώθη κατὰ τὸ 1745 ἐποχούμενος εἰς εἶδος ἀετοῦ, τοῦ ὁποίου ἐλίνει τὰς πτέρυγας. Λέγεται δὲ ὅτι διέβη τὸν ποταμὸν καὶ ἂν δὲν ἐπαπειλεῖτο με κολαστήρια ἀπὸ τοὺς Ἱεροδίκας ἤθελε προβῆ περισσότερον· ἀλλ' ὁ ἀδελφός του ὑπουργὸς ἀγαπητὸς τοῦ Βασιλέως Ἰωάννου φοβούμενος τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀγανάκτησιν τὸν συμβούλευσε νὰ φύγῃ. Κατὰ τὸ 1773 ὁ Pacqeville ἐπέταξεν ἀπὸ τὴν στέγην τῆς οἰκίας του κειμένην ἐν Παρισίοις, εἰς τὸ παρα-

ποτάμιον λεγόμενον Malaquais, μετεωρίσθη ὀλίγον εἰς τὸν ἀέρα, ἀλλ' ἔπεσεν ἐπάνω πλοιαρίου καὶ ἐπληρώθη βαρέως. Ἰησοῦτης δὲ τις ἀπὸ τὴν Πάδοβαν καὶ Θεατῖνός τις ἀπὸ Παρισίων δὲν εὐτύχησαν περισσότερον. (Rozier journal de physique)

ΥΓΙΕΙΝΗ.

*Ὅτι τὸ καθαρὸν ὕδωρ εἶναι τὸ πλέον πρόχειρον
καὶ ἀσφαλέστερον φάρμακον.*

Κατὰ ἀλήθειαν τὸ καθαρὸν καὶ ἐλαφρὸν ὕδωρ εἶναι τὸ μόνον πρόχειρον, καὶ ἀσφαλέστερον φάρμακον ὅπου διαχωρίζει καὶ λεπτύνει ἐντελῶς τὰ σκληρὰ τῶν ὕδατων μέρη, καὶ οὕτως ἐμποδίζει τὴν ἀμοιβαίαν αὐτῶν προσκόλλησιν. Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο ὅπου διαλύει πᾶν ὅ,τι ἀνωρελές καὶ γλισχρὸν, καὶ ὅπου ἐμπίνει διάφορα μερίδια γκιώδη, ἀλμυρὰ, καὶ θειώδη τοῦ αἵματος, καὶ τὰ ἐκβάλλει ἀπὸ τοῦ σώματος διὰ μέσου τῶν προσηκόντων σωλήνων· ἐξ οὗ δῆλον, ὅτι ἡ ἔλλειψις τοῦ ὑγροῦ καὶ τῆς κινήσεως, εἶναι ἡ πηγὴ πλήθους ἀσθενειῶν.

Ὁ μέγας πατὴρ τῆς ἰατρικῆς Ἱπποκράτης, καὶ ὁ περίφημος Γαλιηνὸς τὸ ὕδωρ κατὰ πρῶτον διορίζουσιν εἰς τοὺς τυρετούς· ὁ περιβόητος Κέλσος αὐτὸ διορίζει εἰς τοὺς βρυματισμούς, καὶ εἰς τὰ τῆς κεφαλῆς βεῦματα· ὁ Μουτζιάνος εἰς τὰ ἐν τοῖς τοῦ Ἱπποκράτου συγγραμμάμασιν αὐτοῦ ὑπομνημονεύματα, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ Ρονδελὲτ, βεβαιούσιν ὅτι ἰάτρευσαν με μόνην τὴν χρῆσιν τοῦ ψυχροῦ ὕδατος πολλοὺς χειραλγούς τε, καὶ ποδάλγους· ὁ περίφημος Ἀβικένας ἐπαινεῖ τὰ μέγιστα αὐτὸ λέγων, ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ χλιαροῦ ὕδατος καθ' ἀρίστη τὸν στόμαχον, προξενεῖ εὐκοιλιότητα, θεραπεύει τοὺς κωλικοὺς πόνους, καὶ ἀποβάλλει τοὺς ἀνέμους· ὁ Διδάσκαλος Φλουιέρ ἐν τῇ περὶ τῶν ψυχρῶν λουτρῶν αὐτοῦ πραγματείᾳ βεβαιοῖ, ὅτι οἱ ποιοῦντες συνεχῆ χρῆσιν ὕδατος, οὐ μόνον εἰσὶ μέτριοι ἐν ταῖς αὐτῶν πράξεσιν, φρόνιμοι, καὶ ἀγχινοὺς, ἀλλὰ καὶ ἀποφεύγουσι πολλὰ πάθη τῆς κεφαλῆς, ἀποπληξίαν, παραλυσίαν, πόνους κτλ. καὶ ὅτι ἡ τοῦ ὕδατος χρῆσις πᾶσι τὸν λυγμὸν, τὴν δυσωδίαν τοῦ σώματος, τὴν ὑπερβολικὴν θερμότητα, ἐμποδίζει τὴν λιθίαν, τοὺς ὑστερικοὺς ἀτμούς, τὸ ἄσθμα εἴτε δύσπνοιαν· ὁ περίφημος διδάσκαλος Χανκόκ βεβαιοῖ με πολλὰς μαρτυρίας, ὅτι τὸ ψυχρὸν ὕδωρ πολλάκις θεραπεύει τὸ ἄσθμα, καὶ περὶ τούτου φέρομεν παράδειγμα τὸν παρὰ τοῦ ὕδατος ἰα-

τρευθέντα Κύριον Κυριακὸν Χαιρέτην, περιφρημον ἰατρὸν, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὁμολογίαν, τὴν ὁποίαν καχωρίζομεν αὐτολεξί.

« Τῷ πρώτῳ χρόνῳ ὑποῦ ἦλθον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐξ αἰτίας τῶν »
 » διαφόρων δεινῶν συμβεβηκότων ὅπου ὑπέφερον, ἐνωχλήθη βαρῶς ὑπὸ »
 » τοῦ ἄσθματος πλείονος φάρμακ. Εἶς τῶν ἐνταῦθα δημοσίων διδασκάλων, »
 » Ἀνδρέας Κομπάρτης καλούμενος, ἐπισκέψατό με ἐπὶ πολὺν χρόνον »
 » μετὰ πάσης εὐνοίας τε, καὶ ἐπιμελείας, διορίζων μοι διάφορα εἶδη »
 » φαρμάκων, ἐξ ὧν ἐγὼ πολλὰ ὀλίγην ὠφέλειαν ἔλαβον. Κατ' ἐκείνας »
 » γούν τὰς ἡμέρας εὔρον κατὰ τύχην ἓν βιβλιάριον συγγεγραμμένον »
 » παρὰ τινος Ἄγγλου Σμηθ κλυομένου, τοῦτο λαβὼν ἐγὼ, καὶ ἀνα- »
 » γινώσκων ἐνόησα, εἶδον ὅτι διηγεῖται σχεδὸν θαύματα, συμβεβηκότα »
 » ἐκ τῆς τοῦ ὕδατος χρήσεως, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶδον νὰ περιγράφη, »
 » ἐπιφύρων διαφόρους μαρτυρίας, ὅτι πολλότατοι ἀσθματικοὶ ἰατρεύ- »
 » θησαν μόνῃ τῇ χρήσει τοῦ ψυχροῦ ὕδατος. Ἐγὼ τῇ ἀληθείᾳ κατὰ »
 » πρῶτον ἠπίστησα, ἔπειτα ἐστοχάσθην εὐλογον νὰ ἐρωτήσω τὸν προφῆ- »
 » θέντα ἰατρὸν μου, καὶ διδάσκλόν μου Κύριον Κομπάρτην, ἂν κἄν »
 » ἐξ ἀκοῆς ἤξεύρη τοῦτον τὸν περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ὕδατος »
 » συγγραφέα Σμηθ, καὶ ὁποίας ὑπολήψεως αὐτὸς εἶναι. Ὁ δὲ »
 » ἀγαθὸς οὗτος καὶ πολυμαθέστατος Κομπάρτης ἀπεκρίθη, μὲ τὴν συ- »
 » νησιμένην αὐτοῦ εἰλικρίνειαν, λέγων μοι, ὅτι ἐκ τῶν συγγραμμάτων »
 » ἤξεύρει κάλλιστα αὐτὸν τὸν Σμηθ, καὶ ὅτι εἶναι ἄξιος συγγραφεὺς, »
 » καὶ μεγάλης ὑπολήψεως. Ἐγὼ λοιπὸν ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας πειθόμενος »
 » εἰς τὰς παραγγελίας τούτου τοῦ συγγραφέως, παρήκτισα ὅλα τὰ φάρ- »
 » μακα, ὅπου τότε μετεχειρίζομην, καὶ ἤρχισα νὰ κάμνω ὅχι χρῆσιν, »
 » ἀλλὰ κατάχρησιν ψυχροτάτου ὕδατος, τὸσον ὅπου πολλοὶ τῶν φίλων »
 » μου ἔλεγόν μοι ὅτι θέλω ὑδροποικιάσει· ἀλλ' ἐγὼ, χάριτι θεῆς, οὐ »
 » μόνον δὲν ἐνωχλήθη ὑπὲρ τοὺς τέσσαρας χρόνους ἤδη ἀπ' αὐτὸ τὸ »
 » πάθος, ἀλλὰ καὶ ἔζησα ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα μέχρι τῆς δε, χωρὶς »
 » ποτε νὰ μεταχειρισθῶ καθαρικὰ φάρμακα, ἢ φλεβοτομίαν, εἰς καιρὸν »
 » ὅπου πρότερον εἴμουν βεβιασμένος νὰ φλεβοτομοῦμαι τρεῖς, ἢ τοῦλάχιστον »
 » χιστον δύο φορές τὸν καθ' ἕκαστον χρόνον, καὶ νὰ λαμβάνω συνεχῆ »
 » καθάρσια, διὰ νὰ ἀποφεύγω τὸν κίνδυνον τῆς πληθώρας.

» Τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα τοῦ ψυχροῦ ὕδατος εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον, »
 » ἐθάρρυνέ με νὰ δοκιμάσω καὶ εἰς ἓν ἄλλο ὑποκειμένον, ὅπου ἔπασχε πρὸ

» πολλῶν χρόνων τὸ αὐτὸ πάθος, καὶ κατὰ ἀλήθειαν εἶδον τὸ αὐτὸ εὐτυχές »
 » ἀποτέλεσμα, ἐπειδὴ τρεῖς χρόνοι εἶναι τῶρα, ὅπου ὄχι μόνον δὲν ἐνο- »
 » χλήθη ὑπὸ τοῦ ἄσθματος ἀφ' ὥρας ἤρχισεν τὴν χρῆσιν τοῦ ὕδατος, »
 » ἀλλὰ καὶ ἐτόρα τὰ μέγιστα, εἰς καιρὸν ὑποῦ πρότερον ἦτον ἀνάντηρον »
 » καὶ ὡπερ σκέλεθρον. »

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐγὼ βέβαια κλίνω μὲ τὴν γνώμην τοῦ προφῆ-
 ρηθέντος Ὀλλανδοῦ περιβοήτου περὶ τὴν ἰατρικὴν διδασκάλου Κυρίου
 Ὄφφμαν, καὶ συμβουλεύω ὅσους ἐπιθυμοῦσι νὰ φυλάττωσι τὴν ἐαυτῶν
 ὑγίαν νὰ κάμνωσι χρῆσιν τοῦ ὕδατος· ὁ ἴδιος πατήρ τῆς ἰατρικῆς
 Ἰπποκράτης λέγει· « Ἰζῶν πληροῦσθαι ποτοῦ ἢ σιτίου. » Ἐγὼ δὲ πι-
 στεύω βέβαια νὰ ἐνοῆ μὲ τοῦτο οὗτος ὁ μέγας ἀνὴρ τὴν χρῆσιν τοῦ οἴνου,
 ἢ ὁμοίον ἄλλων θερμῶν ποτῶν, ὧν ἡ χρῆσις μὴ οὔσα μετρία, πρέπει νὰ
 γίνεται ὑποπτος.

Τὸ ὕδωρ ὅμως, διὰ νὰ ἐνεργῇ ταχέως τὰς ἐαυτοῦ δυνάμεις, πρέπει
 νὰ ἦναι, ὡς εἴρηται, ἐλαφρὸν, διαυγές, καὶ ἄποιον. Τὸ βροχίνον πρέπει
 νὰ προτιμᾶται, καὶ ὕστερον ἀπ' αὐτὸ, τὸ ποτάμιον, εἴτα ἐκεῖνο τῶν
 πηγῶν· ὁ Ἰπποκράτης ἐρμηνεύει ἓν σημεῖον εἰς διάκρισιν τοῦ καλοῦ ὕ-
 δατος, λέγων· « ὕδωρ τὸ ταχέως θερμαινόμενον, καὶ ταχέως ψυχόμενον,
 » κουφότατον. » ὁ δὲ προφῆθης Ὄφφμαν λέγει, ὅτι πᾶν εἶδος ὕδατος,
 ὅπου βράζει ταχέως τὰ κρέατα, καὶ τὰ ὄσπρια, καὶ ὑποῦ εὐκόλως ἀφρί-
 ζει τὸ σαποῦνι εἰς τὰς χεῖρας τριβόμενον, εἶναι ἐξαιρετὸν καὶ ἐπομένως
 ὠφελιμώτατον, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἦναι καθαρὸν καὶ διαυγές.

Δ Ι Λ Φ Ο Ρ Α.

Ἐρασιματα ἐκ διαφόρων ἐπιστολῶν Α. Κοραῆ.

Πρόσεχε νὰ μὴ γίνωνται ὑπὲρπολλα τὰ ὅσα μιν θάνει ὁ νέος· συμβαίνει
 γὰρ καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν ἀνάλογόν τι μὲ τὸ συμβαῖνον εἰς τὸν στόμαχον.
 Ὄταν τούτου τὴν δύναμιν ὑπερβαίνωσι τὰ βρώματα, δὲν τρέφουσι πλέον,
 ἀλλὰ γεννῶσι κακοχυμίας. Καὶ αἱ κακοχυμῖαι τοῦ νοῦ, ὅταν μάλιστα ἀρ-
 χίσωσιν ἀπὸ τὴν ἀπαλὴν ἡλικίαν, γίνονται πλέον δυσθεράπευτοι παρὰ τὰς
 κακοχυμίας τοῦ σώματος. Βάλλε λοιπὸν μεταξὺ τῆς σπουδῆς τοῦ καλλι-
 στοῦ καὶ ἀρίστου νέου, καὶ τὰς ὁποίας ὁ Πλάτων παραγγέλει ἀβλαβεῖς
 ἡδονὰς, αἱ ὁποῖαι καὶ τὴν πέψιν τῶν μαθημένων εὐκόλουν, καὶ τὴν κε-
 φαλὴν ἐνισχύουσιν εἰς τὰ μέλλοντα μαθήματα.

— Αἱ δυστυχίαι εἶναι τῆς ἀρετῆς ἢ παλαιστρα, εἰς τὴν ὁποίαν διακρίνεται ὁ ἀνδρεῖος ἀπὸ τὸν ἀνανδρον ἀθλητῆν. Ἰ Πότε ἄλλοτε ἔχει τις νὰ δείξῃ μὲ πλειοτέραν βεβαιότητα, ὅτι εἶναι φρόνιμος, ἂν δὲν τὸ δείξῃ εἰς τὴν συμφορὰν του; Τὸ νὰ συμβουλευῆ τις τὰ καλὰ δὲν χρειάζεται μεγάλην γνῶσιν· τὸ νὰ τὰ ἐργάζεται, ὅταν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, εἶναι μόνως ἀνδρείας καὶ φρονίμου ψυχῆς προτέρημα

— Τῆς ἀνατροφῆς τὸ ἔργον εἶναι, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἔργον πολλὰ δύσκολον καὶ πολλῆς ἀγρυπνίας χρεῖαν ἔχον. Δὲν εἶναι τότεν ἡ ἔλλειψις τῶν βιβλίων τὸ αἴτιον τῆς δυσκολίας, ὅσον ἡ ἔλλειψις τῆς μεθόδου, καὶ ἀνθρώπων ἐπιτηδείων νὰ μεταχειρισθῶσι τὴν μέθοδον. Τριῶντα χρόνοι εἶναι ἀποῦ ἤλθεν ἐξεπίτηδες ἀπὸ τὴν Λόνδραν Ἄγγλος τις, Κροῖσος τὸν πλοῦτον (δὲν ἐνθυμοῦμαι τ' ὄνομά του), διὰ νὰ μὲ μετοικῆσῃ δι' ἀνατροφὴν μονογενοῦς υἱοῦ του, μὲ ὑπόσχεσιν ἀμοιβῆς ἀδράς καὶ ἰσοτιμίας ἀδελφικῆς καὶ τὴν ἀπέβαλα, καταρροήσας καὶ τὰς μέμψεις τοῦ Βιλλοισῶνος, ὅστις δὲν ἔβλεπεν ἄλλο παρὰ τὴν μέλλουσαν τύχην μου. Ἄν εἶχα υἱόν, δὲν ἦθελ' ἀναδεχθῆν τὴν ἀνατροφὴν του, πλὴν διὰ τὴν ἀπὸ ἔλλειψιν ἄλλου ἀνάγκην. Τοῦτο σὲ λέγω, ὅχι διὰ νὰ σὲ ἀπελπίσω, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀκονήσω τὴν ἀγρυπνίαν σου. Σπούδασε μάλιστα τὴν ἀνατροφὴν τοῦ στήθους, ἥτις μόνη μορφώνει τοὺς ἀληθεῖς ἀνδρας καὶ τὰς ἀνδρείας γυναῖκας, παρὰ τὴν ἀνατροφὴν τῆς κεφαλῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πλάσσονται οἱ καταχρηστικῶς ὀνομαζόμενοι χρηστοῦθεις οὗτοι καὶ ἐράσμιοι (aimables) καὶ κομψοὶ ἀνδριαντίσκοι. Ἔχε καὶ τοῦτο εἰς τὴν μνήμην σου, ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶναι πρᾶγμα ἐθιστὸν καὶ ἀποκτᾶται, ὡς ὅλα τὰ ἀποκτώμενα, ἀπὸ μακρὰν συνήθειαν, ἥτις καταντᾶ εἰς ἔξιν καὶ σχεδὸν εἰς δευτέραν φύσιν. Ἀλλὰ τὸ ἔθνος τοῦτο πρέπει ν' ἀρχίσῃ μ' αὐτὴν τὴν νηπιώδη ἡλικίαν. Καθὼς, ὅστις συνειθίσῃ παιδιόθεν τὸν καφέν, ἢ τὸν βρωμισμένον ταβάκον, κρίνει τὴν στέρησίν του μεγάλην δυστυχίαν, ἀπαράλλακτα, φίλε μου, καὶ ὅστις συνειθίσῃ ἀπὸ μικροῦ νὰ χαίρῃ εἰς τὰ δίκαια, καὶ νὰ ἀγανακτῇ εἰς τὰ ἀδίκια, τὴν αὐτὴν ἔξιν καὶ συνήθειαν θέλει ἔχει καὶ ὅταν φθάσῃ εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν. Ἀλλὰ διὰ νὰ ζυμωθῇ μὲ τοιαύτην ἔξιν τὸ παιδίον, πρέπει νὰ ἦναι περικυκλωμένον ἀπὸ χρηστὰ παραδείγματα, καὶ μακρυσμένον, ὅσον δυνατὸν, ἀπὸ κακοῦς λόγους καὶ κακὰς πράξεις. Δὲν ἀμφισβῆλω ὅτι προσέχεις εἰς τοῦτο ὡς εἰς ἡθικὴν παρθενίαν. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς Γαλλικῆς πολιτικῆς παραχρῆς παρετηρήθη καὶ τὸ ἀξιοσημείωτον τοῦτο· ἀπὸ τοὺς σφάζοντας ἀδίκως, οἱ πλειότεροι ἦσαν ἀπὸ τὸ αἰματηρὸν ἐπάγγελμα τῶν κρεωπωλῶν· συνειθισμένοι παιδι-

ὅθεν νὰ σφάζωσι πρόβατα καὶ μοσχάρια, δὲν ἔκαμναν πλέον διαφορὰν μεταξὺ λαίμου ἀνθρωπίνου καὶ λαίμου κτήνους.

— Παρηγοροῦ εἰς τὴν λύπην μὲ τὸν λογισμόν, ὅτι ὅλη ὄλων ἡμῶν, ἀπὸ πρώτης γενέσεως μέχρι τελευτῆς, ἡ ζωὴ ἄλλο δὲν εἶναι, πλὴν ποτήριον συγκερασμένον ἀπὸ λυπηρὰ καὶ χαρμύσυνα, καὶ ἡ σύγκρασις αὕτη εἶναι ἔργον τῆς προνοίας, διὰ νὰ μὴν ἀηδιάζωμεν ἀπὸ τὸ μέλι τῶν χαρμυσύνων, μηδὲ ν' ἀγανακτῶμεν πάλιν ἀπὸ τὴν πικρίαν τῶν λυπηρῶν, ἀλλὰ νὰ κρατῶμεθα πάντοτε εἰς τὸ μέσον, τὸ ὁποῖον διακρίνει τοὺς ἀληθῶς ἀνδρας ἀπὸ τοὺς κοινούς ἀνθρώπους.

— Ὅταν ὁ ἀνθρώπος φανῇ, συκοφαντῇ, διώκῃ, ἀδικῇ, καὶ ἀπλῶς ἀφίη ἑαυτὸν νὰ φέρεται ἀγαλίνωτα, κεντῶμενος ἀπὸ τὰ πάθη κατὰ τοῦ πλησίον, ἔπειτα διίσχυρίζεται, ὅτι ὁ διωγμὸς εἶναι ζῆλος ὑπὲρ Θεοῦ κατὰ τῶν ἀθέων· ὁ τοιοῦτος βέβαια δὲν ὑπερμαχεῖ κατὰ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὅστις βδελύττεται τοὺς μολυσμένους ἀπὸ τοιαῦτα πάθη.

— Ὁ ἀνθρώπινος βίος ἀπὸ γενέσεως μέχρι τελευτῆς, εἶναι πόλεμος, καὶ ὡς εἰς πόλεμον διωρισμένους ἐχρεώστων οἱ μακαρίζεται γονεῖς μας νὰ μᾶς ὀπλιζῶσι παιδιόθεν, διδάσκοντές μας, ὅτι ἡ πρόνοια οὔτε τὰ καλὰ μᾶς χαρίζει ἀμικτα καὶ καθαρὰ ἀπὸ κάθε κακόν, οὔτε πάλιν συγχωρεῖ νὰ πάσχωμεν τὰ κακὰ, χωρὶς νὰ τὰ γλυκάνῃ μὲ τίποτε καλόν. Τοιαύτην διδασκαλίαν ἔπρεπε νὰ φυτεύσωσιν ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὰς νεαράς μας ψυχὰς, πρὶν δοκιμάσωμεν καλὰ ἢ κακὰ, διὰ νὰ εἴμεθα προετοιμασμένοι καὶ εἰς τὰ δύο.

— Νομίζω ὅτι ἡ διαφθορὰ τῆς γλώσσης εἶναι συγγενῆς νόσος τῆς διαφθορᾶς τῶν ἡθῶν, καὶ, κατὰ τοὺς ἱποκρατικὸς κανόνας, ζητεῖ καὶ συγγενῆ καὶ παρομοίαν θεραπείαν· ὅταν διαφθεῖρῃ τὸ ἔθνος τὰ ἦθη του, ὁ σοφὸς νομοθέτης θέλων ν' ἀναμορφώσῃ τοὺς συμπολίτας του, δὲν δίδει μῆτε δύναται νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς, τοὺς ἀρίστους νόμους· ἀλλὰ τοὺς δυνατοὺς ἀρίστους· ὡς τὸ εἶπε ῤητῶς ὁ Σόλων πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κατέκριναν τοὺς νόμους του. Διατὶ τοῦτο; ὅτι εἰς τοιαύτην κατάστασιν τοῦ ἔθνους, φυσικὰ οἱ δημαγωγοὶ καὶ δημοκόλακες εἶναι πολλοί, καὶ τὸ ἐφθαρμένον ἔθνος περισσότερον ἀκούει τοὺς κολακεύοντας τὰ πάθη του παρὰ τοὺς ἰατρύοντας, καθὼς πάλιν τὸ ἔλεγεν ὁ αὐτὸς Σόλων. «Τό, τε ν γὰρ βεῖον καὶ οἱ νομοθέται οὐ καθ' ἑκὺτὰ δύνανται ὀηῆσαι τὰς πόλεις, οἱ δὲ ἀεὶ τὸ πλῆθος ἄγοντες ὅπως ἂν γνῶμης ἔχωσιν.» Πῶς λοιπὸν νὰ τολμήσῃ νὰ προφέρῃ τὸ στόμα τοῦ χρηστοῦ νομοθέτου νόμους ἀρίστους, ὁπόταν κινδυνεύῃ νὰ μὴν εἰσακουσθῇ μῆτε εἰς τοὺς δυνατοὺς ἀρίστους; νομοθετεῖ λοιπὸν τοὺς δυνατοὺς ἀρίστους, ὅχι ὡς διόρθωσιν, ἀλλ' ὡς προ-

παρασκευὴν καὶ εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἐλπίζομένην εἰς τὸ ἐξῆς διόρθωσιν, καθὼς καὶ οἱ ἰατροὶ προπαρασκευάζουσι τὸ ἀκάθαρτον σῶμα, μὲ ποτὰ ἄλλα ἐλαφρότερα καὶ μαλακτικὰ ἐπιτίθειαι, πρὶν δώσωσιν εἰς αὐτὸ τὸ καθάρσιον. Ἄν ζητήσῃ νὰ δώσῃ τοὺς ἀρίστους, χαρὰ μεγάλη διὰ τοὺς δημαγωγούς, ἐπειδὴ εὐρίσκουσιν εὐλογοφανῆ πρόφασιν, νὰ τὸν συκοφαντήσωσιν ὡς τύραννον, καὶ νὰ φράξωσι τοιουτοτρόπως τὰς ἀκοὰς τοῦ ὄχλου εἰς τοὺς δυνατοὺς ἀρίστους νόμους. Προσάρμοσεν ὅλην ταύτην τὴν θεωρίαν εἰς τὴν φθορὰν τῆς γλώσσης, καὶ μόνῃ ἢ προσαρμογῇ αὕτη θέλει εἶσθαι ἰκανὴ νὰ σὲ χειραγωγῇ εἰς τὸ ἐξῆς, χωρὶς νὰ ἔχῃς χρεῖαν ἀπὸ ἄλλους κανόνας.

— «Καιρὸς παντὶ πράγματι» καὶ ὅστις ἔχει τὴν ἐπιστήμην τῆς οικονομίας τοῦ καιροῦ, πολλὰ δύναται νὰ κατορθώσῃ εἰς μικρὸν διάστημα καιροῦ.

— Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἤδη βιβλιοπορικὸν κατάλογον τῆς Γερμανίας ἐξεδόθησαν εἰς αὐτὴν κατὰ τὴν β'. ἐξαμηνίαν τοῦ 1839 4071 διάφορα συγγράμματα. Τὰ πλείοτερα αὐτῶν εἶναι θεολογικὰ καὶ ἱστορικὰ. Παρατηροῦνται μεταξύ των καὶ 61 γεωγραφικὰ ἄτλαντες καὶ χάρται, καὶ 253 συγγράμματα γεγραμμένα εἰς ξένους διαλέκτους. Μεταξὺ τῶν συγγραφέων ἀπαντῶμεν ὀνόματα ἀνήκοντα εἰς τὰς πρώτας τάξεις τῆς κοινωνίας, οἷον τοῦ Πρίγκιπος Μαξιμιλιανοῦ τοῦ Neuwied, ὅστις ἐξέδωκε τὴν περιήγησίν του εἰς τὴν ἄνω Ἀμερικὴν, τοῦ Πρίγκιπος Μαξιμιλιανοῦ τῆς Παυαρίας (θεῖου τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος), τοῦ Πρίγκιπος Πύκλερ Μουσκάου κλ.

— Ἐξῆλθε τῶν πιεστηρίων τοῦ Κ. Κ. Ἀντωνιάδου «*Ἠθικὴ πρὸς χρῆσιν τῶν παιδῶν ὑπὸ Ι. Κάμπη, ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ὑπὸ Α. Ρ. 'Ραγκαβῆ μεταφρασθεῖσα καὶ ἐκδοθεῖσα ἐπιμελείᾳ τῆς φιλεκαπιδευτ. ἐταιρίας.*»

Τιμᾶται Δραχ. 1. 25.

Τὸ ἄνω σύγγραμμα ἐπαξίως συσταίνομεν εἰς τὴν προσοχὴν τῶν διδασκάλων καὶ γονέων γεγραμμένον εἰς ὕφος εὐληπτον καὶ, χάριν εὐκολοτέρας καταλήψεως, διηρημένον εἰς διαφόρους ἐσπερινούς διαλόγους, διδάσκει τὸ εἰςβλιάριον μὲ εὐκρινῆ τε καὶ ἀφελῆ τρόπον τὴν ἠθικὴν, τὴν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τόσο ἀμελουμένην εἰς τὴν οἰκιακὴν ἀνατροφὴν. Εἶθε νὰ διαδοθῇ τὸ σωτήριον τοῦτο σύγγραμμα εἰς ὅλας τὰς οικογενείας, τοῦ ὑποίου καὶ ἡ ἀπλή ἀνάγνωσις δὲν θέλει εἶσθαι ἄνευ καρπῶν.